

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16Csp/83/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616216219
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2017:7616216219.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudca JUDr. Radoslav BALÁŽ v spore žalobcu Y. V., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. Š. XXX, právne zastúpeného JUDr. Iveta Višňovská, advokátka, Radničné námestie č. 4, Spišská Nová Ves proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere s prísl., takto

rozhodol:

I. Zastavuje sa konanie v časti žaloby o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným a v časti žaloby o zaplatenie finančného zadosťučinenia vo výške 200,- Eur.

II. V prevyšujúcej časti sa žaloba zamieta.

III. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Spišská Nová Ves samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou doručенou súdu dňa 23.10.2016 domáhal, aby súd určil, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, uzatvorená medzi účastníkmi konania je neplatná, zaviazal ho zaplatiť mu sumu vo výške 200,- Eur, ako primerané finančné zadosťučinenie a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, a a zároveň zaviazal žalovaného nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že Žalobca uzatvoril so žalovaným dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (ďalej len „úverová zmluva“), ktorej predmetom malo byť poskytnutie úveru žalobcovi vo výške 200,- Eur žalovaným. Uzatvorenou úverovou zmluvou bol žalobca zaviazaný poskytnutý úver splatiť v termíne do 05.10.2016, teda do jedného roka odo dňa uzatvorenia tejto úverovej zmluvy s tým, že žalobca bol zaviazaný na úhradu celkovej čiastky vo výške 396,- Eur, ktorá pozostávala z poskytnutej istiny vo výške 200,- Eur a odplaty pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrokom spojeným so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru vo vyššie uvedenom termíne, ktorá bola vo výške 196,- Eur (56,- Eur odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov a 140,- Eur úrok vo výške 70 % ročne zo sumy poskytnutého úveru). Zmluva obsahuje v bode 2 na strane 2 údaj o výške odplaty pri poskytnutí finančných prostriedkov vo výške 56,- Eur, čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) vo výške 28 %. Žalobca má za to, že takto uvedená RPMN nie je uvedená v správnej výške, nakoľko je zrejmé, že žalovaný ju vypočítal tak, že vydellil hodnotu odplaty s hodnotou poskytnutého úveru a následne výsledok vynásobil 100 % ($56:200=0,28 \times 100=28$ %). Z takto uzatvorenej úverovej zmluvy je zrejme, že žalobca v tomto zmluvnom vzťahu vystupoval ako spotrebiteľ a žalovaný ako dodávateľ (§ 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka). Predmetná úverová zmluva, ktorou bol založený právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, tak vykazuje znaky spotrebiteľskej zmluvy

podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v platnom a účinnom znení v čase jej uzatvorenia, teda ide o zmluvu (bez ohľadu na právnu formu), ktorú uzatvoril dodávateľ - žalovaný ako právnická osoba, ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti so spotrebiteľom - žalobcom ako fyzickou osobou nepodnikateľom, kedy žalobca pri uzatváraní a plnení tejto úverovej zmluvy nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalovaný je v spoločnosti ako aj súdnej praxi známym podnikateľským subjektom, ktorého hlavnou obchodnou činnosťou je poskytovanie úverov. Zároveň je taktiež známym subjektom, ktorý dlhodobo poskytuje spotrebiteľské úvery, ktoré sú v rozpore s platnými právnymi predpismi a to najmä na ochranu spotrebiteľa a ďalšími. Súdna prax pozná množstvo rozhodnutí, kde vystupuje ako jeden z účastníkov práve žalovaný s tým, že mnoho rozhodnutí rieši neprijateľné zmluvné podmienky, neplatnosti uzatvorených zmlúv žalovaným ako veriteľom a taktiež hrubé porušenie rozporu znení ním uzatvorených úverových zmlúv s právnymi predpismi. Žalobca sa domáha určenia takto uzatvorenej úverovej zmluvy so žalovaným za neplatnú, nakoľko sporná úverová zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a to najmä:

- výšku úrokovej sadzby 70 %, ktorú žalobca považuje za neprimerane vysokú,
- odplatu vo výške 56,- Eur uvedenú v úverovej zmluve, ktorá predstavuje 28 % z hodnoty poskytnutého úveru a pod.

Žalobca má jednoznačne za to, že takto uzatvorená zmluva vykazuje hrubé porušenie zákonom stanovených predpisov na ochranu spotrebiteľa, ako slabšej strany, ide o predformulované znenie zmluvy, ktoré spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť a žalovaný týmto spôsobom využíva v mnohých prípadoch až tieseň spotrebiteľa, ktorý je vo finančnej núdzi a žiada o úver. Úver, ktorý bol poskytnutý na základe spornej úverovej zmluvy žalobca považuje až za úžernický, nakoľko mu bola poskytnutá finančná čiastka vo výške 200,- Eur a zaviazaný bol na úhradu sumu spolu vo výške 396,- Eur v lehote do 12 mesiacov odo dňa uzatvorenia zmluvy, čo predstavuje navýšenie úveru o takmer 100 %. Poukázal na ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého „Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.“ Aj napriek citovanému ustanoveniu žalovaný opakovane do budúcnosti poskytoval spotrebiteľom úvery na základe neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré bolo súdom určené ako neplatné a obchádzal tak kogentné ustanovenie zákona, ktoré mu takéto konanie výslovne zakazuje. Žalobca uzatvoril so žalovaným vyššie špecifikovanú úverovú zmluvu, ktorá je typovou zmluvou (štandardnou formulárovou). Za takýto typ zmluvy, ktorú konkrétne žalovaný používa vo viacerých prípadoch, treba považovať okrem iného, aj ďalšie predformulované znenia iných zmlúv, resp. zmluvných ustanovení. Záver, že ide o formulárovú zmluvu umocňuje aj jej číselné označenie. Je problematické individuálne vyjednávanie zmluvných podmienok a zmlúv, ktoré sa dojednávajú vo veľkom počte. Žalovaný uzatvára podobné zmluvy so spotrebiteľmi pravidelne, nakoľko je známou obchodnou spoločnosťou, ktorá sa venuje poskytovaním spotrebiteľských úverov. Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi ako tzv. typová zmluva je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa ustálenej judikatúry systém ochrany zavedený smernicou rady 93/13/EHS o nekalých zmluvných podmienkach (ďalej len „smernica 93/13“) vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah (rozsudky Súdného dvora EÚ zo dňa 27. 6. 2000, Oceáno Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98, až C-244/98, ako aj z 26. 10. 2006 Mostaza Claro, C-168/05 Zb. I-10421, bod 25, tiež čl. 37 uznesenia Súdného dvora vo veci C-76/10 POHOTOVOSTĚ/Korčovská). Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica 93/13“) si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Súdny dvor v rozsudku Oceáno Grupo Editorial SAC 240/98 až C 344/98 konštatuje, že nezanedbateľné

nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ nepoukáže na nekalosť zmluvnej podmienky, a preto súdy v štátoch, v ktorých nie je povinné zastúpenie advokátom, majú aj bez návrhu prihladať na neprijateľnosť zmluvnej podmienky. Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväziť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky, obstojí ako celok (čl. 6). Cieľ je garantovať vyššiu kvalitu života bežných ľudí (pozri napr. rozsudok Mostaza Claro, bod 37, Asturcom bod 51). Žalobca si touto žalobou zároveň uplatňuje voči žalovanému zaplatenie sumy 200,- Eur, ako primerané finančné zadosťučinenie, ktoré predstavuje určitú sankciu postihujúcu toho, kto protiprávne vo veci konal. Hľadiskami pre posúdenie sú intenzita, dĺžka trvania a dosah tohto protiprávneho konania na okruh subjektov - spotrebiteľov, ktorých mohlo toto konanie žalovaného zasiahnuť. Poukazuje zároveň na to, že žalobca v zmysle ustálenej judikatúry nie je povinný predložiť akékoľvek dôkazy o existencii jeho ujmy, stačí, ak súd má za preukázané, že táto ujma tu je, keďže samotná povaha finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie. Poukazuje taktiež na situáciu, do ktorej sa žalobca konaním žalovaného dostal. Teda cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Žalobca má za to, že žalovaným v období rokov 2010 - 2015 dochádzalo k hrubým porušeniam spotrebiteľských práv, využíval ich tieseň, finančné problémy a svojimi až „úžerníckymi metódami“ na nich zarábala a zároveň nedodržiaval to, čo mu ukladajú právne predpisy. Žalobca má vo veci podania uplatnenia neplatnosti tejto úverovej zmluvy v zmysle ustanovenia § 137 písm. c) CSP naliehavý právny záujem to najmä z dôvodu, že potrebuje vyriešiť otázku výšky jeho skutočného záväzku voči žalovanému.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v písomnom podaní zo dňa 21.03.2017, v ktorom navrhol, aby súd po vykonanom dokazovaní žalobu žalobcu ako neopodstatnenú zamietol. Uviedol, že žalobca na určení neprijateľnosti podmienky nemá naliehavý právny záujem. Citoval § 80 písm. c) OSP a v nadväznosti na to uviedol, že v zmysle uvedeného ustanovenia žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že na určení právneho vzťahu alebo práva v čase rozhodovania súdu má naliehavý právny záujem. Podľa názoru žalovaného žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právnych úkonov. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II., sp. zn. 52C/135/2014 zo dňa 25.05.2016, ktoré citoval. Ďalej uviedol, že žalobca nielenže v podanom návrhu neosvedčil, ale ani netvrdil existenciu naliehavého právneho záujmu, ktorý je základným predpokladom na prejednanie určovacej žaloby. K neprimeranosti výšky poplatku uviedol, že žalovaný so žalobcom uzatvorili dňa 05.10.2015 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, v ktorej sa žalobca zaviazal uhradiť istinu vo výške 200,- Eur so zvýšeným poplatkom 196,- Eur. Pokiaľ ide o výšku príslušného poplatku, tento je v zmluve o úvere dostatočne jasne uvedený, výrazne napísaný, je uvedený hneď pri sume poskytnutého úveru, teda žalobca musel vedieť posúdiť hodnotu protiplnenia. Žalobca mal okamžite pri podpisovaní zmluvy o úvere vedomosť, aká je cena úveru. Celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom č. XXXXXXXXXX sú tvorené súčtom úroku vo výške 70% ročne z poskytnutého úveru a odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške ročnej percentuálnej miery nákladov 28%. S touto informáciou mal žalobca možnosť oboznámiť sa v predmetných zmluvách. Žalobca bol pri podpise zmluvy upovedomený o rozdielnej nie však nesprávne uvedenej RPMN. Zákon č. 129/2010 Z. z. jasne hovorí o bezúročnosti a bezpoplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prípade RPMN, ktorá je uvedená nesprávne alebo absentuje. Nakoľko nebol naplnený ani jeden z uvedených prvkov nemožno považovať zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. Rovnako nemožno hovoriť o uvádzaní do omylu, pretože dlžníkovi bol jasne vysvetlený rozdiel medzi RPMN v prípade, ak si požiadala o uplatnenie splátkového kalendára a nedodrží splátku tak ako sa uvádza na prednej strane zmluvy. K uvedenému je potrebné poukázať na aktuálny záver rozhodovacej praxe, podľa ktorého u nebankových subjektov nemožno obvyklú výšku úroku odvodzovať od výšky úroku požadovaného bankami. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe, sp. zn. 12 Cmo 95/2005. Ak teda žalobca namieťa výšku odplaty za poskytnutie a vrátenie peňažných prostriedkov, musí v rámci odôvodnenia preukázať, že v čase a mieste uzavretia zmluvy išlo o odplatu, ktorá výrazne (podstatne) vybočovala z trhového priemeru odplát poskytovaných inými subjektmi poskytujúcimi financovanie z vlastných zdrojov (tak ako žalovaný). Čo sa týka poplatku za poskytnutie úver, ten nie je podľa žalovaného neprimerane vysoký vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný je nebankovým subjektom, ktorého riziko podnikania, ako aj podnikateľské náklady sú rozdielne - vyššie oproti bankám. Pokiaľ ide o samotnú výšku príslušného poplatku, tento v čase uzatvorenia zmluvy o úvere dlžníkovi vyhovoval, keďže nič voči jeho výške nenamietal, zmluvu o úvere uzatvoril a peňažné prostriedky od žalovaného prostredníctvom obchodného zástupcu prevzal. Teda bolo na dobrovoľnom rozhodnutí dlžníka či na dané podmienky úverovej zmluvy pristúpi alebo nie. Žalovaný žiadal, aby súd vo veci aplikoval rozhodnutie Súdneho

dvora Európskej únie č. C26/13 vo veci Árpád Kásler, Hajnalka Káslerné Rábai / OTP Jelzálogbank Zrt zo dňa 30.04.2014 v spojení s dispozitívnym ustanovením § 502 Obchodného zákonníka. Poukázal na to, že tvrdenia žalobcu sa absolútne nezhodujú s Rozsudkom Súdneho dvora z 09.11.2016 C - 42/15. K primeranému finančnému zadosťučineniu žalovaný uviedol, že žalobca nemá nárok na primerané finančné zadosťučinenie z nasledovných dôvodov: - žalobca vo svojom návrhu vôbec neuvádza, na základe porušenia akého práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi si voči žalovanému uplatňuje nárok na primerané finančné zadosťučinenie, - žalobca vo svojom návrhu nešpecifikoval aká ujma mu mala byť ako spotrebiteľovi spôsobená, - žalobca nijako nepreukázal, že by v návrhu nešpecifikované porušenie práva alebo povinnosti zo strany žalovaného bolo spôsobilé prívodiť mu ako spotrebiteľovi ujmu, - na základe čoho určil žalobca výšku požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia na sumu 200,- Eur. Naviac, už len zo samotnej povahy požadovaného nároku vyplýva, že jeho výšku nemožno určovať s odvodením od údajného iného majetkového nároku žalobcu. výška finančného zadosťučinenia by podľa konštantnej judikatúry mala kompenzovať nemajetkovú ujmu. Žalovaný je však toho názoru, že žalobcovi nebola spôsobená žiadna nemajetková ujma.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení (replike) zo dňa 04.07.2017 opätovne uviedol, že podanou žalobou potrebuje vyriešiť otázku výšky svojho záväzku voči žalovanému a to práve tým, že akú skutočnú sumu je povinný žalovanému uhradiť z uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy, teda, ak bude súdom žalobe vyhovieť, či už určením neplatnosti alebo bezúročnosti a bezpoplatkovosti, bude vyriešená aj otázka skutočného záväzku žalobu voči žalovanému. Uviedol, že rozhodnutie súdneho dvora C-42/15 nemá žiaden vplyv na prebiehajúce konanie, nakoľko súdny dvor EU vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho žalobca argumentuje výlučne platnými predpismi SR. Vnútroštátne súdy v konštantnej judikatúre potvrdenej Najvyšším súdom SR potvrdili, že výklad zákona je taký, že sa vyžaduje dodržiavanie podmienok v zákone o spotrebných úveroch a pre prípad, o ktorom pojednáva rozhodnutie, aj členenie splátok na splátky úveru splátky poplatkov a splátok úverov vychádzajúc z jazykového výkladu zákona. V prvom rade najpodstatnejšie je uvedomiť si, že Súdny dvor EU vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho.

5. Zároveň ďalším podaním zo dňa 04.07.2017 žalobca navrhol pripustenie zmeny žaloby tak, že túto rozšíril o alternatívny petit, ktorým sa domáhal určenia, že úver poskytnutý žalobcovi žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Súčasne žalobca vo svojom návrhu uviedol, že berie čiastočne svoj návrh zo dňa 23.10.2016 späť, a to v časti uplatnenia si od žalovaného zaplataenia finančného zadosťučinenia vo výške 200,- Eur. Tiež ním opravil číslo zmluvy o spotrebiteľskom úvere z XXXXXXXXXX na XXXXXXXX.

6. V tomto podaní uviedol, že žalobca zastáva názor, že okrem už uvedených skutočností v žalobe zo dňa 23.10.2016, v Zmluve o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, ktorú uzatvoril so žalovaným, absentujú podstatné zákonom stanovené náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších zmien a doplnkov. Nie je presne špecifikovaný finančný agent ako sprostredkovateľ žalovaného, čo je jeden z dôvodov na to, aby bol spotrebiteľský úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov a to podľa ustanovenia 10 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch. V uzatvorenej spotrebiteľskej zmluve medzi účastníkmi konania taktiež absentuje dátum narodenia spotrebiteľa, čo je tiež dôvodom na vyslovenie bezúročnosti a bez poplatkovosti prejednávanej spotrebiteľskej zmluvy. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Na základe uvedených skutočností má žalobca za to, že neuvedenie týchto obligatórnych náležitostí, je v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a je toho názoru, že týmto je poskytnutý spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení (duplike) zo dňa 31.07.2017 uviedol, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, ktoré sa týkajú označenia finančného agenta, v konkrétnom prípade osoby mandatára, ktorý zastupoval veriteľa pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere na základe mandátnej zmluvy. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere s určitosťou vypláva, že mandatár je označený ako Titul, Meno / Obchodné meno: K. Priezvisko / Zastúpený: V., Miesto podnikania : /Sídlo: M., Zapísaný v registri: NBS 176751. V zmysle uvedeného má žalovaný za to, že žalobcom namietaná absencia podstatných náležitostí nie je dôvodná a v tomto smere

zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňa náležitosti ustanovené zákonom, a to meno, priezvisko, mesto podnikania finančného agenta (v tomto prípade mandátára). nemožno hovoriť o absencii náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to § 9 ods. 2 písm. f/, nakoľko z bodu 3 zmluvy o spotrebiteľskom úvere jasne vyplýva doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti. Uvedené tvrdenie žalobcu preto považuje za neodôvodnené. Ročná percentuálna miera nákladov je stanovená v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX vo výške 28,00 %. RPMN je v zmluve o úvere uvedená správne a vypočítaná v zmysle platných právnych predpisov. Výška RPMN je taktiež v dokumente Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, s ktorým bol klient oboznámený pred poskytnutím úveru, čo potvrdil svojim vlastnoručným podpisom a je rovnaká ako v samotnej zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX. V zmluve o spotrebiteľskom úvere je odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 56,- Eur, čo predstavuje RPMN vo výške 28,00 %. V zmluve o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľ zobral na vedomie, že výška priemernej hodnoty ročnej RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo výške 24,67 %. Podľa dohody o splátkach spotrebiteľ berie na vedomie, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov sa vypočítava v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 309,86 %. Dohoda o splátkach oprávňuje spotrebiteľa plniť v splátkach (nie jednorázovo, tak ako je to ustanovené v zmluve o úvere), na základe ktorých logicky vzrastá aj RPMN. To znamená, že RPMN vo výške 28,00% stanovená v zmluve o úvere je hodnota vypočítaná pre prípad splatenia úveru v jednej splátke. Naproti tomu RPMN vo výške 309,86 % dohodnutá v dohode o splátkach, predstavuje RPMN vypočítanú v prípade spotrebiteľa, ktorý požiadal o plnenie v splátkach tak, ako je tomu v predmetnom prípade. Vzorec výpočtu RPMN je navyše jasne a zrozumiteľne uvedený vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru. Nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z. definuje odplatu ako úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytovaním peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytovaní peňažných prostriedkov. Žalovaný je toho názoru, že úrok nie je odplatom pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale je odplatom, ktorá sa platí pri užívaní alebo v súvislosti s vrátením peňažných prostriedkov. V prípade úrokov ide o plnenie, ktoré je dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy, ale nie je spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov z dôvodu, že je spojené s užívaním a vrátením peňažných prostriedkov a úrok nie je vyžadovaný pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale až po poskytnutí peňažných prostriedkov. Z zmluvy jasne a jednoznačne vyplývajú základné náležitosti úverového vzťahu, teda dlžník mal najmä uvedenú výšku úveru, výšku úroku (celkové náklady), výšku a zročnosť mesačných splátok. Úrok vo výške 70% ročne vzhľadom na povahu a podmienky úverového vzťahu v danom období podstatným spôsobom neprevyšoval výšku odplaty (úroku) v obdobných prípadoch pri poskytovaní úverov inými nebankovými subjektmi, resp. bankami. Podľa názoru žalovaného dohodnutá výška nie je neprimeraná a nie je ani v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, resp. dobrými mravmi, a to aj vzhľadom na tú skutočnosť, že žalovaný poskytuje úvery z vlastných zdrojov, nevyžaduje zabezpečenie pri poskytnutí úveru, vzhľadom na podmienky, za ktorých žalovaný poskytol úver žalobcovi a s ohľadom na ďalšie obchodné riziko žalovaného.

8. Uznesením sp.zn. 16Csp/83/2016-51 zo dňa 25.9.2017 súd pripustil zmenu žaloby v znení že súd určuje, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, uzatvorená medzi sporovými stranami je neplatná, alebo že súd určuje spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uzatvorenej medzi sporovými stranami za bezúročný a bez poplatkov.

9. Žalobca pred začatím pojednávania podaním spísaným priamo do súdnej zápisnice dňa 17.10.2017 vzal žalobu v časti, kde sa žalobca domáha určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uzatvorenej medzi spornými stranami späť.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX.XX.XXXX a písomnými vyjadreniami strán sporu a zistil tento skutkový stav veci:

11. Dňa XX.XX.XXXX strany sporu uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX (číslo žiadosti o úver XXXXXXXXXX). Zmluvou sa žalovaný zaviazal bez zbytočného odkladu po podpise zmluvy poskytnúť žalobcovi bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 200,- Eur a žalobca sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne

predstavuje sumu 196,- Eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 396,- Eur. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov bola dohodnutá vo výške 56,- Eur a predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 28 %. Úrok je uvedený vo výške 70 % ročne z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 140,- Eur. Žalobca sa zmluvne zaviazal celkovú sumu 396,- Eur zaplatiť do 05.10.2016, čo je termín konečnej splatnosti úveru. Žalobca v prípade neuhradenia celkovej čiastky úveru v lehote dohodnutej v zmluve sa zaviazal zaplatiť žalovanému zmluvnú pokutu vo výške 33,- Eur a za každú zaslanú upomienku čiastku 30,- Eur, a to do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu. Žalobca zobral na vedomie, že výška priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov je vo výške 24,67 %. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru.

12. Podľa písomného vyjadrenia žalovaného, žalobca dosiaľ na predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere uhradil celkovú sumu 99,- Eur, kedy dňa 19.10.2015 uhradil sumu 33,- Eur a dňa 18.01.2016 sumu 66,- Eur.

13. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

14. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

15. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

16. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

17. Podľa § 146 ods. 2 CSP, súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

18. Vzhľadom na to, že došlo zo strany žalobcu k čiastočnému späťvzatiu žaloby a to v časti žaloby o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 05.10.2015, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným a v časti žaloby o zaplatenie finančného zadostučinenia vo výške 200,- Eur, súd konanie v zmysle vyššie uvedených ustanovení civilného sporového poriadku v uvedených častiach zastavil bez ohľadu na súhlasné či nesúhlasné stanovisko žalovaného, nakoľko k späťvzatiu žaloby v tejto časti došlo ešte skôr, než sa začalo predbežné prejednanie tohto sporu podľa § 168 CSP a ani pojednávanie o tomto spore ešte neprebehlo, a z obsahu žaloby je zrejmé, že sa nejedná o spor, v rámci ktorého určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami sporu by mal vyplývať z osobitného predpisu.

19. Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy t.j. k 05.10.2015, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti..

20. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/, g/, h/, i/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 5.10.2015, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

21. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom 5.10.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

22. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 5.10.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie

platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

23. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 5.10.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

24. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom k 5.10.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom k 5.10.2015, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

26. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení platnom k 5.10.2015, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom k 5.10.2015, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

28. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

29. Podľa § 137 Civilného sporového poriadku, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

30. Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa XX.XX.XXXX je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou v zmysle všeobecných ustanovení § 52 a násl. Občianskeho zákonníka, ako aj osobitných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z obsahu zmluvy je zrejme, že ide o formulárovú zmluvu pripravenú vopred žalovaným, ktorý pri uzavretí zmluvy konal v rámci predmetu svojej činnosti. Žalobca pri uzavretí zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej resp. inej podnikateľskej činnosti, zmluvu uzatvoril ako fyzická osoba. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"), čo je zrejme aj v danej veci. Skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu vyplýva aj zo samotnej zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu, ktorá bola uzatvorená podľa zákona č. 129/2010 Z.z.

31. Žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 29.06.2015 je bezúročný a bez poplatkov.

32. V prípade požiadavky na určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, ide o určenie, či tu právo je alebo nie je (§ 137 písm. c) CSP), nakoľko ide len o inými slovami vyjadrené určenie, že neexistuje právo veriteľa na úroky a poplatky zo zmluvy o úvere. V prípade tohto určovacieho výroku bolo potrebné, aby žalobca preukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení, nakoľko to vyžaduje ustanovenie § 137 písm. c) CSP (keďže naliehavý právny záujem tu nevyplýva z osobitného predpisu).

33. Právny záujem žalobcu musí byť podľa požiadavky zákona kvalifikovaný, t.j. naliehavý, pričom posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností. Žalobca je potom povinný tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Naliehavý právny záujem je tam, kde je stav, že právo resp. právny vzťah medzi stranami sporu je sporný, je tu ohrozenie práva, či právneho vzťahu, resp. stav neistoty právneho postavenia žalobcu, a tento nemožno odstrániť inak, len určovacím výrokom, pričom jestvuje potreba odstránenia tejto neistoty resp. ohrozenia práva alebo právneho vzťahu.

34. V zmysle judikatúry a súdnej praxe, naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (R 17/1972). Určovacia žaloba nie je spravidla opodstatnená najmä vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva, alebo

ak požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je (nie je) právny vzťah alebo právo (rozsudok NS SR sp.zn. 3Cdo 112/2004). Naliehavý právny záujem nie je pri takej určovacej žalobe, keď je zrejmé, že aj v prípade vyhovenia takejto žalobe nedôjde k odstráneniu spornosti práva a bude po nej musieť i tak nasledovať ďalšie súdne konanie. V takom prípade by podaná určovacia žaloba neslúžila potrebám praktického života, ale len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov. Ak však určovacia žaloba vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu, je prípustná aj napriek tomu, že je možná (prípadne) i iná žaloba (porovnaj rozhodnutie NS SR publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/1996). Nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení je dôvodom k zamietnutiu žaloby bez toho, aby sa súd zaoberal vecou v jej merite, teda z hľadiska opodstatnenosti uplatneného nároku žalobcu. Povinnosť preukázať naliehavý právny záujem zaťažuje žalobcu, ktorý musí poukázať na určité skutkové okolnosti týkajúce sa sporu medzi stranami sporu, a zároveň objasniť, prečo práve podaná určovacia žaloba je procesne vhodným (teda účinným) nástrojom, ktorý tento spor vyrieši (porovnaj rozsudok NS SR sp.zn. 5 Cdo 31/2011 zo dňa 06.12.2012).

35. Naliehavý právny záujem pri určovacích žalobách musí súd skúmať so zreteľom na okolnosti prípadu, predovšetkým na cieľ sledovaný podaním určovacej žaloby a konečným zmyslom navrhovaného rozhodnutia. Žaloba o určenie spravidla nemá opodstatnenie vtedy, ak požadované určenie je len povahou predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu právo je alebo nie je, a to najmä vtedy, ak takáto predbežná otázka nerieši alebo nemôže riešiť celý obsah alebo dosah sporného právneho vzťahu alebo práva.

36. Žalobca naliehavý právny záujem na určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov v žalobe preukazoval tým, že potrebuje vyriešiť otázku výšky jeho skutočného záväzku voči žalovanému.

37. Súd k týmto argumentom žalobcu uvádza, že pokiaľ ide o vyriešenie otázky výšky jeho skutočného záväzku voči žalovanému, už z podanej žaloby je zrejmé, že samotný žalobca má túto otázku vyriešenú t.j. keďže sám tvrdí, že poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ sa totiž žalobca domnieva, že úver, ktorý mu bol poskytnutý, má byť bezúročný a bez poplatkov, nemôže mať pochybnosť o tom, aké plnenie má byť žalovanému poskytnuté, resp. vrátené, teda, že má žalovanému vrátiť istinu úveru, ktorá mu bola poskytnutá.

38. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi sporovými stranami nie je sporné, že žalobca od žalovaného obdržal istinu úveru vo výške 200,- Eur a že dosiaľ na tento úver z jeho strany bola uhradená suma 99,- Eur. Ak teda má byť predmetný úver bezúročný a bez poplatkov, tak ako sa to domnieva žalobca, je jeho povinnosťou na základe tohto úverového vzťahu žalovanému uhradiť ešte sumu 101,- Eur (200,- Eur - 99,- Eur).

39. V prípade ak by následne v ďalších úhradách na tento úver nad rámec poskytnutej sumy 200,- Eur nepokračoval a žalovaný by si voči nemu nárok prípadne uplatnil žalobou na plnenie, mohol by žalobca v uvedenom žalovanom vyvolanom súdnom spore uplatniť príslušnú procesnú námietku o bezúročnosti a bezpoplatkovosti uvedeného úveru a súd by ju posúdil ako predbežnú otázku.

40. Naopak, ak by zo strany žalobcu na uvedený úver došlo k jeho preplateniu mohol by sa domáhať vrátenia príslušnej preplatennej časti sám žalobou na plnenie z dôvodu vydania bezdôvodného obohatenia, pričom aj v takomto konaní, by sa jeho námietka o bezúročnosti a bezpoplatkovosti uvedeného úveru posudzovala, ako predbežná otázka.

41. Súd tak dospel k záveru, že v danom prípade nebola zo strany žalobcu osvedčená existencia naliehavého právneho záujmu na jeho určovacej žalobe a to vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a preto jeho žalobu zamietol.

42. Ďalšími argumentmi uvádzanými stranami sporu vo svojich písomných podaniach sa súd vzhľadom na absenciu uvedeného naliehavého právneho záujmu na podaní tejto žaloby preto už ďalej nezaoberal.

43. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

46. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

48. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a žalovanému priznal plnú náhradu trov konania, nakoľko ma plný úspech v spore.

49. Súd pri posudzovaní uvedeného úspechu vzal na zreteľ skutočnosť, že pokiaľ šlo o žalobu po jej úprave spočívajúcej v jej späťvzati v časti o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom a v časti o zaplatenie finančného zadosťučinenia, tak táto zostávajúca čas žaloby bola zamietnutá a teda žalovaný bol v tejto časti konania plne úspešný.

50. Žalobca procesne svojim čiastočným späťvzatím žaloby zaviniť zastavenie tohto konania v časti o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom a v časti o zaplatenie finančného zadosťučinenia, keďže toto svoje späťvzatie žaloby ničím neodôvodnil a teda ani nepreukázal, že by zastavenie tohto konania malo byť pričítané na ťarchu žalovaného.

51. Za takéhoto stavu veci, je teda zrejmé, že žalovaný mal úspech v celom spore.

52. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť vykonateľné, súd tiež vyslovil, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, nakoľko len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania je splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. marca 2017, sp. zn. 6 Cdo 222/2016).

53. O výške náhrady týchto trov konania bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves, písomne v troch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok /ďalej len ako „CSP“/).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
(§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.